

Grundlag er Forslaget fremkommet, og det forekommer mig ikke, at der med nogen Grund kan rettes nogen Behrejdelse imod Regeringen i den Henseende. Jeg er ganske overbevist om, at hvis jeg, efter at jeg var kommen i mit nuværende Embede, havde givet mig til at kassere de Forberedelser, som allerede da vare truffene, og paa ny nedsat en Toldkommission, vilde jeg ikke have faaet andet ud deraf, end at man fra alle Sider vilde have sagt: Ja, det er et Forsøg paa at slæbe Toldsagen ind i en uvis Fremtid, fordi han ikke ønsker at fremme den eller maa-ske ikke tør fremme den.

De indkomne Andragender forekommer det mig ogsaa, at der har været god Tid til at behandle. Som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds sagde, er det 16 Maanedere, Rigsdagen har haft Toldloven til Behandling. En stor Del af Andragenderne er kommen i Begyndelsen af Tiden, ellers ere de komne successivt, og det forekommer mig, at der har været god Anledning til at gøre sig bekendt med dem. Jeg tvivler heller ikke om, at Udvalgets Medlemmer virkelig have gjort sig bekendt med dem. Jeg tvivler ikke om, at de respektive Ordførere have gennemgaaet dem, og gennemgaaet dem meget nøje. De ere ogsaa blevne gennemgaaede af Regeringens sagkyndige, og for saa vidt vi have fundet tilstrækkelig Anledning dertil, have vi stillet Ændringsforslag eller udtalt, at vi kunde imødekomme dem. Endelig har jo nu her i Landstinget en Del af Andragerne faaet Lejlighed til personlig at fremstille sig og mundtlig motivere deres Andragende, og det have de ogsaa faaet Lejlighed til overfor Finansministeriet. Det ærede 7ende Medlem for 1ste Kreds (Brandes) bebrejdede mig, at jeg nu i dette Øjeblik havde tilladt, at de kom for Finansministeriet. Jeg ved egentlig ikke, hvilken Behrejdelse der skulde være at rette mod mig i den Anledning. Som jeg allerede sagde til ham sidst, er Forholdet det ganske simple, at jeg ingen Sinde har afvist dem, at de aldrig have henvendt sig til mig om at komme personlig for Finansministeriet før nu. Jeg har ganske vist ikke troet, at der vilde komme noget meget stort Udbytte deraf, eller at det vilde revolutionere Toldloven, thi jeg tror, at Sagen er saa tilstrækkelig undersøgt, at der ikke kan fremføres saa overordentlig meget nyt. Men jeg erklærede mig villig til at lade de Herrer gøre deres Anskuelser gældende for Generaldirektøren, som derefter i

skriftligt Referat har meddelt mig Resultatet af det, han har modtaget.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) sagde en Ting, som glædede mig, nemlig at Industri og Haandværk aldrig have været Skyld i, at en Toldlov ikke er gennemført her hjemme, det havde altid været politiske Grunde, som vare Skyld deri. Det glædede mig at høre, thi naar det altid har været saaledes, saa vil jeg haabe, at det skal vise sig at være lige saadan denne Gang: at Industri og Haandværk ikke ville lægge sig paa tværs af, at vi faa en Toldlov; og da jeg har det Indtryk, at de politiske Forhold heller ikke lægge sig paatværs af det i Øjeblikket, giver dette mig forøget Haab om, at det skal lykkes at gennemføre Toldloven.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds talte saa om de finansielle Beregninger, der vare anstillede, og mente, at det var ganske urigtigt af Finansministeren at hævde, at de Forslag, som han og hans Meningsfæller havde stillet, vilde indbringe ca. 10 Mill. Kr. mere i Kassen end det Forslag, som jeg har stillet. Ja, det ærede Medlem kan gerne rette den Behrejdelse mod alle vore Beregninger, at de hvile paa et usikkert Grundlag. Overhovedet er det altid usikkert, hvad en ny Skattelov giver. Det gælder endogsaa de direkte Skatter. Det gælder baade Indkomst- og Formueskat, og det gælder Arveskat. Man har vel baade i England, da Gladstone forelagde sin Arveskat, og for nylig i Tyskland, da de fik en Arveskat — jeg tror, det var i Fjor — forregnet sig ganske betydeligt med Hensyn til Udbyttet af disse Skatter. Og kan man gøre det med direkte Skatter, er det jo ganske rimeligt, at man ogsaa og endnu mere kan gøre det med indirekte Skatter. Derfor staa man altid ved en ny Toldlov noget overfor det usikre; men der er ingen anden Maade at regne paa, naar man ikke vil ud paa det rent vilkaarlige Skøn, end at man maa gaa ud fra de Indførselstal, man har, og se, hvorledes de virke.

Hvis det ærede Medlem saa siger til mig, om jeg da tror, at jo mere man forhøjer Beskyttelsestoldsatserne, des mere vil det give i Statskassen, vil jeg svare, at det tror jeg kun til et vist Punkt. Paa visse Omraader vil Tolden utvivlsomt give mere, thi der gives Omraader, hvor det er saa unaturligt for os at have en stor Fabrikation, at selv med en meget stor Beskyttelse vil det ikke lykkes at oparbejde en saadan Fabrikation, og Virkningen af